

TANGATA QUINTET

www.tangata.pl

Zespół powstał w styczniu 2002r. z inicjatywy trzech muzyków; Sebastiana Wypycha, Grzegorza Lalka i Klaudiusza Barana. W skład zespołu wchodzi jeden z najlepszych polskich muzyków młodego pokolenia, laureaci wielu prestiżowych nagród na konkursach i festiwalach muzycznych w kraju i za granicą. Ich dotychczasowe różnorodne doświadczenia muzyczne, znalazły wspólny grunt w muzyce Astora Piazzolli, łączącej w sobie tango tradycyjne z elementami muzyki współczesnej i jazzu. Kompozycje Piazzolli stanowią trzon repertuaru zespołu, zaś od nazwy jednej z nich kwintet wziął swoją nazwę. To w tej chwili jedyny w Polsce istniejący na stałe zespół nawiązujący składem do źródła, czyli oryginalnego zespołu Astora Piazzolli. W swych planach wychodzi jednak dalej - ideałem zespołu jest bowiem tworzenie kompletnej formy artystycznej na gruncie tanga, łączącej muzykę instrumentalną z tańcem i piosenką. Znany jest z licznych występów na polskich scenach muzycznych, dając koncerty w filharmoniach, ma za sobą wiele znaczących festiwali muzycznych; Festiwal Tanga w Paryżu, Zelt-Music-Festival we Freiburgu-Niemcy, Festiwal 'Gdańska Wiosna', Festiwal 'Wieczory w Arsenale' - Wrocław, Muzyczny Festiwal w Łańcucie i inne.

TANGATA QUINTET nominowany był:

Nominacja do FRYDERYKA 2004 w kategorii muzyki kameralnej za album;

'Astor Piazzolla – Live at Buffo',

oraz

Nominacja do FRYDERYKA 2005 w kategorii muzyki kameralnej za album;

'TANGO MOJA MIŁOŚĆ' z udziałem Krzysztofa Jakowicza.

MISTRZ TANGA

ASTOR PIAZZOLLA

Urodził się 11 marca 1921 roku w Mar del Plata w Argentynie, jednak lata młodości spędził w nowojorskim Bronksie. Naukę gry na bandoneonie rozpoczął w 1930r, później uczył się gry na fortepianie u węgierskiego pianisty Beli Wilda, ucznia Rachmaninowa z zamiarem dokonywania transkrypcji dzieł fortepianowych na bandoneon. Już w wieku trzynastu lat został zauważony przez Carlosa Gardela, który ofiarował mu małą rolę w filmie "El día que me quieras". Później jednak - poruszony jego talentem i łatwością, z jaką traktował instrument - zaproponował mu uczestnictwo w tournée po Ameryce Południowej. Dla młodego muzyka była to wielka, niespodziewana okazja ale Piazzolla ją odrzucił!!! Jak się okazało ta szalonecza decyzja ocaliła mu życie, bowiem samolot Gardela rozbił się w tajemniczych okolicznościach. W roku 1937 wrócił do Argentyny, gdzie rozpoczął prawdziwą karierę w orkiestrze Aníbala Troilo. Jako drugi bandoneonista odgrywał rolę, która wydawała się stworzona dla niego, dająca mu swobodę poruszania się w wirtuozowskich możliwościach instrumentu. Piazzolla pragnął przywrócić bandoneonowi jego szlachetność, zmieniając go w instrument muzyki klasycznej.

BANDONEON - instrument, na którym Piazzolla osiągnął niedoścignione mistrzostwo - został skonstruowany w Niemczech, gdzie w ubogich parafiach miał zastępować organy. Meandry historii spowodowały, że pojawił się w prostibulos - argentyńskich domach publicznych. Tam właśnie, w portowych dzielnicach i slumsach Buenos Aires, narodziło się tango, a bandoneon stał się jego sztandarowym instrumentem.

TANGO - podobnie jak algierskie rai, portugalskie fado, greckie rembetica i amerykański blues, swą siłę czerpało z klimatu subkultury. Było muzyką społecznie upośledzonych mieszkańców miast, muzyką buntu klasy odrzuconej przez argentyńskie wyższe sfery. Dla licznych imigrantów, którzy

z Europy przywieźli nie tylko swoją kulturę i muzykę , lecz także frustracje i marzenia , tango było żywą tradycją i muzyką przetrwania. Paradoksalnie przyczyniła się do tego właśnie Europa , do której " wyeksportowano" tango w latach 20-tych XX wieku i która szybko zabrała się za jego "edukację" i złagodzenie. Jednakże tango przetrwało , a jednym z jego odnowicieli był Astor Piazzolla. Wprowadził on do tanga elementy tak różne jak jazz, współczesną klasykę i włoską operę, tworząc TANGO NUEVO (nowe tango). W roku 1952 zdobył we Francji I Nagrodę za kompozycję i otrzymał stypendium w Paryżu, w szkole Nadii Boulanger. Ona skłoniła Piazzollę do pozostania przy eksperymentach stylistycznych i do podążania własną drogą kompozytorską. Jego muzyka była natarczywa , radykalne brzmienie - stanowiło wyzwanie dla ludzi , których spokój został zaburzony przez brak poszanowania konwenansów . W swoich utworach Piazzolla "zmiękczał" tango , lecz nie tracił jego namiętności i zmysłowości, głębokiego smutku i nieskończonej melancholii. Jego muzyka została stworzona raczej do słuchania niż do tańczenia. Wersja Piazzolli była tak osobista , że stała się niezrozumiała dla samych Argentyńczyków. Dlatego też kompozytor nie został nigdy zaakceptowany w Buenos Aires . Straszono go nawet śmiercią - tangueri uzbrojeni w pistolety wkroczyli kiedyś na nagrania do radiowego studia.

Piazzolla miał zdecydowanie większe szczęście w Europie i w Nowym Jorku, gdzie jego nowe tango zostało powitane jako prawdziwa innowacja. Koncertował w wielu znakomitych salach na świecie, współpracował z dużymi orkiestrami i zespołami baletowymi. Zawsze przez wszystkich witany był jako jeden z największych kompozytorów i interpretatorów XX wieku, zasłużony eksperymentator i fascynujący wykonawca. Rezultatem tego jest ogromna twórczość: ponad 750 kompozycji - od koncertów po balety, od przedstawień teatralnych do muzyki filmowej.

Piazzolla wydał ponad 50 albumów solowych oraz około 70 płyt nagranych z innymi artystami.

W muzyce Piazzolli pikantne rytmy tanga przenikają się z delikatnym smakiem klasyki Bacha , motoryką Strawińskiego, jazzowymi improwizacjami czy patosem włoskiej opery.

Spośród wielu kompozycji na szczególną uwagę zasługuje cykl "Cztery Pory Roku", swoim tytułem przywołujący jakże odległe stylistycznie skojarzenia z arcydziełem Antonia Vivaldiego. To wszystko są zbliżenia niepojęte dla purystów tanga , mieszanek prawie obraźliwe, zarażające samą esencję"ich" muzyki.

Jednak dla uwolnionego od uwarunkowań , schematów i nakazów stylistycznych ucha okazują się przyjemne i absolutnie fascynujące. Czy tango - ta swoista mikstura tęsknot i frustracji europejskich imigrantów oraz gwałtowności i nieobliczalności argentyńskich gauchos, powstała w drugiej połowie XX wieku- nadal może nas poruszać tu i teraz?

Dzięki Piazzolli odpowiedź musi być twierdząca. Tango jest czymś więcej niż tylko tańcem odnoszącym się do zmysłowości i mało znaczącą formą rozrywki. W tangu rywalizują melancholia i złość,duma i wstyd,miłość i śmierć,próbując zapanować nad sobą.

W tangu - muzyce ,która jest solą na rany duszy.

Astor Piazzolla zmarł w Buenos Aires 4 lipca 1992 roku.